

[Erik Appel.]

end til et videnskabeligt. Jeg kan tænke mig en Folkehøjskole med Plads til op mod 100 Personer. Folkehøjskolens Hovedemne skulde være Belysning af Emner vedrørende Landsdelens Historie og andre smaa Landes Historie. Der knytter sig saa mange Problemer til de smaa Folks Kamp for Tilværelsen, at der med god Grund kan rejses en Bygning som Arbejdssted for deres Sag. Der maatte til en saadan Folkehøjskole knyttes et Bibliotek med fyldig Litteratur fra de smaa Lande. Skolen skulde væsentlig være for noget ældre Deltagere end paa den almindelige Højskole, og den skulde have Vinterhalvaaret som fastliggende Studietid og kortere Kursus i Sommerhalvaaret.

Folkehøjskolen skulde ogsaa være et Kulturcentrum i anden og mere direkte Forstand for Landsmænd baade Nord og Syd for den nuværende Grænse. Der burde saaledes være Rum for en Skuespilscene med Mulighed for Gæsteoptræden fra Det kgl. Teater ud over en enkelt Aften. Der kunde ogsaa være Tale om at knytte en hel Ungdomsgaard til Højskolen med tilhørende Idrætsplads i større Stil. Jeg vilde mene, at Stedet for et saadant Kulturcentrum burde ligge paa Vestkysten, i Tønder eller i Byens umiddelbare Nærhed. Mine Grunde dertil er, at Vestkysten har faa kulturelle Støttepunkter i Sammenligning med Østkysten.

Med disse Bemærkninger overgiver jeg Forslaget til videre Drøftelse. Seminarie-lærer Otterstrøms Forslag bør under alle Omstændigheder ikke skrinlægges med Præmieringen.

Stæhr Johansen: Ved Hærlovens Revision af 1932 faldt Militærmusikken bort. Der hersker ikke Tvivl om, at det medførte et meget stort Savn, i Særdeleshed for de Garnisonsbyer, der havde haft Glæde af disse Korps. Senere oprettede man saa 4 Musikkorps i Stedet for de tidligere 8 for at afhjælpe dette Savn. Efter Krigen har man yderligere foretaget nogle Ændringer med Hensyn til disse Musikkorps, og det har bl. a. medført, at en af Landets ældste Garnisonsbyer, Vordingborg, delvis er blevet berøvet sin Militærmusik. Der kan ikke være Tvivl om, at den danske Militærmusik gennem Tiderne har betydet uhyre for Forholdet mellem Folk og Værn. Da netop alle i denne Sal er enige om at støtte Folk og Værn-Bevægelsen, vil det ogsaa være rigtigt at fremhæve, at Militærmusikken har været Brobygger mellem Folk og Værn, mange Aar før denne Bevægelse blev stiftet. Til-

hørsforholdet mellem Militærmusikken og de mange Garnisonsbyer har været af stor Betydning for Forsvarssagen.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om det ikke vil være muligt at faa Militærmusikken ført tilbage til den Størrelse, den havde før Hærlovens Revision i 1932. Det er ikke et Problem, man bør vente med at løse, til Hærloven kommer til Behandling, naar Forsvarskommissionen har afsluttet sit Arbejde. Det er et Problem, der kan løses helt for sig selv og løses saaledes, at Militærmusikken igen kommer tilbage til de Garnisonsbyer, hvor den hørte hjemme. Militærmusikken er ført fra Vordingborg til Næstved. Jeg mener ikke, at Næstved ikke skal have Militærmusik, efter at den har faaet bygget den store nye Kaserne, men det er forkert, at den skal berøves Vordingborg, der i mange Aar har været Garnisonsby; tilmed bor en Del af Musikkorpsets Medlemmer endnu i Vordingborg. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister, om dette Spørgsmaal ikke kunde bringes i Orden; helst saa jeg naturligvis, at vi genoprettede Militærmusikken saaledes, at vi fik det Antal Korps, vi havde før 1932.

I øvrigt synes jeg heller ikke, at de Kaar, man byder Militærmusikerne, er særlig gode. De er kun honorarlønnede, og det er næsten umuligt for Militærdirigenterne at holde dem, da de hurtigt kan faa bedre Stillinger og bedre Muligheder andre Steder. Militærmusikken skulde holdes fast i det Tilhørsforhold, den tidligere havde, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister ogsaa at overveje Mulighederne for en Forbedring af Musikernes Vilkaar.

For Musikerne er Boligproblemet af stor Betydning. Der er Boligproblemer i alle Byer, men i Særdeleshed i Garnisonsbyerne, og derfor har den Omflytning, der har fundet Sted, gjort Spørgsmaalets Løsning endnu vanskeligere. Disse Vanskeligheder resulterer i, at det er næsten umuligt at holde Orkestret sammen; det medvirker til at forringe Militærmusikken, og det haaber jeg ingen har Interesse af, tværtimod vilde det være af stor Betydning, hvis man kunde forbedre Militærorkestrene væsentligt. Jeg beder den højtærede Forsvarsminister se med Velvilje paa disse Forhold.

Et andet Spørgsmaal, som i Dag er meget aktuelt, er Færdselsikkerheden. Automobilerne er vendt tilbage i den Udstrækning, man kunde vente, indtil Importen giver Mulighed for at føre Antallet